

at de hidtil trufne Foranstaltninger vil være tilstrækkelige til at sikre Bankens rolige Fortsættelse. Der vil med Lovforslaget følge Bilag, som saa fuldstændigt, som det er muligt, oplyser, hvordan Forholdet er. Der er som Bilag en meget udførlig Erklæring fra Landmandsbankens Bankraad og ligeledes en Erklæring fra Bankinspektøren, som saa nøje, det er gør ligt, oplyser den fulde Sammenhæng. Jeg skal derfor ikke her komme dybt ind paa Sagens Enkeltheder, men man har fra Regeringens Side villet oplyse Sagen saa nøje, som det har været muligt, og jeg haaber, at man vil forstaa, naar man ser Lovforslaget, at vi har gjort, hvad vi har kunnet, for at oplyse alt denne Sag vedrørende.

Man har fra alle Sider været enig om ved den nu foretagne Opgørelse at søge at komme til fuld Klarhed om Landmandsbankens økonomiske Forhold, og det haaber jeg maa finde Forstaaelse. Det kan ikke undre, at den nu foretagne Opgørelse viser en betydelig Nedgang af Værdierne siden Rekonstruktionen under Hensyn til den stedfundne Nedgang i flere af de Aktiver, som Landmandsbanken besidder. Nedgangen er maaske blevet noget større end ventet, det kan vel ikke nægtes. Men jeg vil understrege, at den nu foreliggende Opgørelse, hvor der er foretaget et nøjagtigt og grundigt Eftersyn af alle Bankens Engagementer, ikke helt kan sammenlignes med den mere partielle Opgørelse, der fandt Sted i Juli Maaned, da det ikke var muligt paa saa kort Tid, som den Gang var til Raadighed, og midt i en Periode, at foretage en helt nøjagtig Opgørelse. Man har nu fulgt den Regel ubetinget at nedskrive alle Aktiver til deres antagelige Dagsværdi under Forudsætning af Bankens rolige Fortsættelse. Thi skulde man alene tage Hensyn til den Værdi, der kan opnaas ved en øjeblikkelig Realisation eller hurtig Likvidation, vilde Resultatet stille sig anderledes. Men for en saadan Vurdering vil ikke meget kunne staa.

Af Bankraadets Beretning vil det ses, at man har ment det fornødent at foretage Afskrivninger til et samlet Beløb af 232 Mill. Kr., hvilket Beløb i Juli var anslaaet til 144 Mill. Kr. og i September til 184 Mill. Kr. Differencen stammer for en væsentlig Del fra yderligere Afskrivninger paa Beholdninger af Fonds og Aktier samt Børsengagementer. Efter den saaledes foretagne Afskrivning mangler der regnskabsmæssig Dækning for Reservefonden, der er 30 Mill. Kr., og for ca. 31 $\frac{1}{2}$ Mill.

Kr. af Præferenceaktiekapitalens 70 Mill. Kr. Tillige vil jeg ikke undlade at nævne, for at det kan ses, at man søger at oplyse alle Forhold, at der er enkelte større Poster blandt Aktiverne, hvor Værdiansættelsen er skønsmæssig, og hvortil baade Bankraadet og Bankinspektøren tager deres Forbehold. Men man tør dog vist sige, at disse Værdier, hvis Forholdene udvikler sig gunstigt, rummer Mulighed for at indgaa med meget større Beløb, end de er ansat til.

Jeg vil ikke anse det for heldigt her fra denne Plads at fremsætte en detailleret Redegørelse for de mange forskellige Forhold, der har ført til det triste Resultat, men jeg er naturligvis villig til at give alle paakrævede og rimelige Oplysninger til et Udvalg eller paa anden Maade. Jeg vil indtrængende henstille, at man betragter denne Sag som en Samfundssag, der har stor økonomisk Betydning baade overfor Ind- og Udland, og det vil derfor være meget ønskeligt at undgaa en vidtløftig Debat, der ingen Gavn kan gøre. Vore økonomiske Forhold kan absolut ikke bedømmes ud fra nærværende Sag, og det kan heldigvis med Sandhed siges, at den Maade, Landmandsbanken har disponeret paa, er en ren Undtagelse i vore Bankkredse. Der er derfor ingen Grund til selv at fremhæve den Kalamitet, der her er indtruffet, eller gøre den større, end den er.

Af Bankraadets Udtalelser — der har faaet fuldstændig Tilslutning fra Bankinspektøren — skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse følgende: „Bankraadet er efter den foretagne Opgørelse og under Hensyn til den fuldstændige Gennemgang, som nu har fundet Sted saavel af Hovedsædets som af samtlige Afdelingers Engagementer, af den Opfattelse, at Banken, saafremt den nu kan fortsætte sin Virksomhed, vil kunne svare til sine Forpligtelser. Man nærer heller ikke Tvivl om, at det vil være muligt for Banken gennem dens overordentlig betydelige Forretning — som det trods det sidste Aars Vanskeligheder er lykkedes i Hovedsagen at bevare — at oparbejde, hvad der i dette Øjeblik maa anses for tabt.“

For vort Land vilde det være en Ulykke, om en saa stor og omfattende Bank skulde likvidere, idet det vilde skade vor Anseelse i Udlandet og bringe uforholdsmæssige Tab, ligesom den Standsning af store Virksomheder, der vilde blive en absolut Følge, maatte forøge den allerede beklageligt store Arbejdsløshed. Under